

РЕШЕНИЕ

№ 6721

гр. София, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6721** по описа за **2023** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Х. Х. В. чрез адв. И. А. срещу Решение №3002 от 23.06.2023г., постановено по н.а.х.д. №2643/2023г. по описа на Софийски районен съд, с което е изменено наказателно постановление № 22-4332-007582/28.04.2022г., издадено от Г. В. Б. – Началник група в СДВР, ОПП-СДВР, с което на Х. В. В. на основание чл.175а, ал.1, пр.3 от ЗДвП са наложени кумулативно наказания „Глоба“ в размер на 3000лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца за нарушение на чл.104б, т.1 от ЗДвП в частта относно правната квалификация на нарушението, като е преквалифицирано деянието в нарушение на чл.104б, т.2 от ЗДвП.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на съдебното решение, предмет на касационна проверка, които предвид изложеното в нея се свеждат до такива за нарушение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Излага съображения, че е налице формалност на процеса по събиране на относим доказателствен материал, насочен към обосноваване тезата на наказващия орган, както и неспазване на производствените правила и липса на компетентност на издателите на АУАН и НП.

Възразява срещу изводите на СРС, тъй като извършването на нарушението е прието за извършено в Паркинг на МОЛ, което противоречи на ЗДвП и ППЗДвП, които нарушения касаят само извършването им върху пътно платно. Въз основа на изложеното се отправя искане за отмяна на решението на въззивния съд и отмяна на наказателното постановление. Претендира присъждане на разноски за двете инстанции.

Ответникът – Началник група в СДВР, отдел Пътна полиция, не се представлява и не изразява становище по подадената касационна жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата и моли решението на районния съд да бъде потвърдено.

Административен съд – София - град, XX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество, тя е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора.

Районният съд е приел, че на 08.02.2022 г., около 20:00 ч. Х. Х. В. навлязъл с управлението от него л.а. марка „Фиат“, модел „Стило“ с рег. [рег.номер на МПС] в подземния паркинг на Р. Мол, находящ се на адрес [населено място], [улица]. Насочил се към едно от свободните места, в близост до което се намирали няколко лица, едно от които и приятелят му свид.Б. Ц.. Преди да предприеме паркиране, той неколккратно придвижил автомобила си напред и назад, нарочно форсирайки двигателя, при които маневри превъртал с гуми. В резултат на триенето между гумите и настилката на паркинга бил генериран гъст пушек, който бързо обхванал мястото, на което се установило превозното средство. След няколко секунди В. преустановил движението и излязъл от автомобила. Поради задимяването била активирана алармената инсталация на съоръжението, наложило намеса на охраната на Р. Мол, след която и свид. М. С. и евакуацията на намиращите се вътре граждани. Доколкото подобни случаи зачестили в периода преди 08.02.22г. по повод инцидента свид. С. потърсил съдействие от органите на 06 РУ СДВР, прегледани били записите от охранителните камери, монтирани на съответното ниво на паркинга, върху които проследил движенията и маневрите, предприети от водача В., а друг служител от охраната И. Д. подал сигнал до Дирекция Национална система 112 МВР. На 15.02.22г. в 06 РУ СДВР било заведено оплакване от свид. Д. Дикос – служител към администрацията на С. С. Р. Мол ЕАД, стопанисващо сградата на Р. Мол, в което присъствало описание на събитията от 08.02.22г., към него били приложени файлове със записи на охранителните камери в паркинга и извлечение от системата за противопожарна безопасност. В 06 РУ СДВР била иницирана проверка, възложена на свид. Б. Б. – полицейски инспектор към структурното подразделение на МВР. В нейния ход той снел сведения от част от охранителите в обекта, прегледал предоставените записи от охранителните камери и приобщил постъпило оплакване от гражданин до общинската администрация, макар и касаещо друг подобен случай на

неправомерно поведение в рамките на паркинга на Р. Мол. Снел писмени обяснения и от Х. В., в които се сочи, че е „пиллил гуми“, в следствие на което била задействана противопожарна система на Мол-а. Б. преценил, че е извършено нарушение на правилата за движение по пътищата, поради което съставил срещу В. АУАН бл.№180256 от дата 25.02.2022г. за това че „На 08.02.2022г. в [населено място], Р. Мол, находящ се на [улица], подземен паркинг, използва пътя, отворен за обществено ползване, а именно за извършване на демонстративни маневри, изразяващи се в хлъзгане и пилене на гуми /дрифт/, с което е задействана противопожарната аларма и пълна евакуация на М., във връзка с преписка №230000-2694/22г. по описа на РУ СДВР и предоставените към нея видеозаписи с автомобил рег [рег.номер на МПС] “. В същия като свидетел е вписан служител на Об РУ СДВР К. А.. Сочена като нарушена е разпоредбата на чл.104б,т.1 от ЗДвП, актът бил подписан лично от В. и копие от него му било връчено на място. В съответната графа В. вписал като възражение, че е останал да съдейства на контролните органи. В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН са постъпили писмени възражения. Въз основа на акта е издадено НП№22-4332-007582/28.04.2022г. от Г. В. Б. – началник отдел пък ОПП СДВР, с което на осн.чл.175а, ал.1, пр.3 от ЗДвП на В. били наложени кумулативно наказанията: „глоба“ в размер на 3000лв и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца за нарушение на чл.104б,т.1 от ЗДвП.

От правна страна, въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, притежаващи нужните правомощия, отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като при съставянето им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които водят до опорочаване на административно-наказателното производство, както и да ограничават правото на защита на наказаното лице. При съпоставка на изведените в АУАН и НП факти, съдът е приел, че се изпълват обективните признаци на предявеното нарушение, установено в нормата на чл.104б, т.2 от ЗДвП, а не това, въведено с ангажираната като накърнена правна норма на чл.104б, т.1 от ЗДвП. Така констатираният пропуск съдът не намерил, че ограничава съществено правото на защита на лицето, чиято отговорност е ангажирана, нито е отнел изначално възможността му да се ориентира относно правната рамка на предявеното му „административно обвинение“. Несъответствието между изведената и налагаща се от доказателствата фактология и приложената към нея правна норма била преодоляна от съда посредством изменение на наказателното постановление в условията на чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН при позоваване върху правомощието на съда да приложи закон за същото, еднакво наказуемо нарушение.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Споделят се изводите на СРС, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 47 и чл. 52 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП регламентира забрана за водач на МПС да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Съставът на нарушението изисква единствено водачът да не е използвал пътя, отворен за обществено ползване, по предназначение - за превоз на пътници и товари, и не въвежда допълнителни елементи като условие за съставомерност на деянието. В закона не се съдържа легална дефиниция досежно "ползването на път за други цели, освен за превоз на хора и товари", което предполага запълването на бланкетния състав

с конкретно съдържание според особеностите на всяка хипотеза. В случая, както в АУАН, така и в НП, ясно са описани действията, извършени от водача: извършване на демонстративни маневри, изразяващи се в хлъзгане и пилене на гуми /дрифт/, с което е задействана противопожарната аларма и пълна евакуация на МОЛ-а, във връзка с преписка №230000-2694/22г. по описа на 06 РУ СДВР и предоставените към нея видеозаписи с автомобила, чийто водач е Х. Х. В..

Подобно поведение създава явна опасност и пречи на движението, като рязкото тръгване и поднасяне на автомобила е действало застрашаващо за клиентите, намиращи се на паркинг пред оживен магазин. Подобно движение на автомобила, ползвайки своята тежест и инерционен момент, не може да бъде предизвикано случайно. Касационната инстанция намира, че се касае за специфична техника на шофиране, чиято цел и резултат е именно умишленото извеждане на автомобила извън контрол чрез загуба на сцепление на задните колела. Така документираното в АУАН движение на автомобила изисква предприемането, и то в съответната последователност, на точно определени действия с кормилната и спирачната уредби. В случая се касае до умишлено поведение, довело до търсен от касатора ефект, за което свое поведение той правилно е санкциониран.

Споделя се извода на СРС, че процесното място, описано като "подземен паркинг" изграден като прилежащ към основната сграда на търговски комплекс Р. мол следва да се приеме за път, отворен за обществено ползване. Съобразно легалната дефиниция на т. 1 от § 6 от ДР на ЗДвП "Път" е всяка земна площ или съоръжение, предназначени или обикновено използвани за движение на пътни превозни средства или на пешеходци. Очертаната територия отговаря на характеристиките на път, отворен за обществено ползване по см. чл.2, ал.1 от ЗДвП, доколкото условията за използването му са били еднакви за всички участници в движението. Всеки има право да се движи по пътищата, отворени за обществено ползване, като спазва установените правила за движение - чл. 2, ал. 2 от ЗДвП. Без значение, е обстоятелството, чия собственост е паркингът. По отношение организация на движение на ППС, той е подчинен на общите правила.

С оглед на изложеното, правилно въззивният съд е изменил НП като е преквалифицирал деянието в нарушение на чл.104б, т.2 от ЗДвП, тъй като очертаните в констативно – съобразителната част на АУАН и НП обстоятелства свързват действията на В. не с организиране или участие в нерегламентирани състезания, а с изпълнение на субсидиарно въведената обща забрана за всякакви други действия, които не съответстват на предназначението на пътя за превоз на хора и товари. Неправилният подбор на цифровото изражение на накърненото материално правило, при запазване на пълно съответствие на санкционната разпоредба на чл. 175а, ал.1 от ЗДвП в НП без изменение на санкцията и при отсъствие на съществено изменение на обстоятелствата на нарушението, предполага неговото изменение съобразно чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН.

Съгласно чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП, наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който организира или участва в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца“ и глоба в размер на 3 000 лв. са в съответствие със законовите изисквания.

При осъществения контрол по реда на чл. 218, ал. 2 АПК относно валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие на материалния закон, поради което същото следва да се остави в сила.

С оглед изхода на делото на касатора не следва да се присъждат исканите разноски.

Предвид тези съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК
Административен съд - София-град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3002 от 23.06.2023г., постановено по н.а.х.д.
№2643 по описа на Софийски районен съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.